

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

I. De matrimoniis Calvinistarum, & eorum confusione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

messandum, eoque in duas partes secto, dimidiam daret virginis cuidam, inquiens, Celebremus una Cenam. Ea reverentiam, quam in maxime solenni Religionis sua & tu adhibent: nunc reliquias Ceremonias, & quidem proxime matrimonia, illorum videamus.

DE CONFUSIONE MATRIMO- NIORUM APUD CALUINISTAS.

C A P U T XIII.

A R G U M E N T U M.

- I. De matrimonio Caluinistarum, & eorum confusione.
- II. Idem ob commissum adulterium alteri, nubendi suis faciente potestatem.
- III. Quibus ex causa marititia uxores repudiare licet.
- IV. Quibus ex causa uxoris etiam vivente marito alii licet nubere.
- V. Compliustula eiusmodi repudiorum historia.
- VI. Vera historia qua Geneva contigit.

I. **E**tiam si in sacramentiorum numero non habebat Calvinistica heres Matrimonium, rideatque econ nomine Tertullianum & S. Augustinum, qui una cum reliquis veteribus Christianis, hoc nomine frequenter illud insigniunt: nobis tamen de eo dicendum est aliquid. In Francia desponsati in concione se sistunt: ibi eos Minister, nulla intercedente ceremonia, precatio ne aut benedictione, matrimonio copular. Modo obtinuit, ut matrimonium non nisi in exordio concionis, & ante preces, celebraretur: ne scilicet, sacramentale aliquid illi inesse, per errorem existimatetur. Sed quum id non, nisi in conspectu populi fieri posset, ex quo fiebat, ut multi interea ligarentur magicis artibus, crescente una cum heresi hoc genere incantationis. (id quod unum est ex signis Antichristi Regnum praecedentibus) introductum est pluribus in locis, ut ad finem usque concionis hic actus suspendetur, & dimisso demum populo celebretur Graduum, consanguinitatis, nisi inter fratrem sororemque, rationem non habent: nam qui sunt his remotiores, sine discriminae iunguntur, ut fratum sororumque in se liberi, & avunculi cum nepibus. Caicus vi-

disse se ait Synodos dissidentes inter se inconfessis nuptiis, quas approbauerint, decretoque suo eorum celebrationem promouerint, alia rursus condemnauerint. Quin & alio crasso admodum errore idem laborare eos serabit, dum, uidelicet, iis in locis, ubi libertas illa indulgetur, unius mariti duas uxores copulent, & unam uxorem duobus viris nuptum dent, dicitque ad id obtinendum nihil aliud requiri prater hanc unam rationes, aut allegationem verius, quod nimirum prior coniuncta Religionem sequit, & Genevam aut aliud unam migrare detrahet, si, usdelices, vel vir vel mulier ipsius Religionis professionem suscepit: nam inter maritum & uxorem hac in re nullum discrimen ab ipsis statui, sed pari iure virumque censi. Hæc Caicus. Maribus anno vicecimo, & filiabus decimo octavo licet absque parentum consensu auptias contrahere. Et si intra sex hebdomadas a celebratis sponsalibus non inveniant coniugium, cogi ad hoc à Consistorio possunt, iuxta Genevenses constitutiones:

II. Fornicationis causa ita dissoluitur apud ipsos coniugium, ut virique parti licet ad secundas nuptias transire, contra expressum Dei verbum, & veteres Ecclesiæ constitutiones, quamplurimis iustissimis rationibus suboixas, quam mulier, quamvis adultera, nihilominus deuincta maneat viro. Diserte enim scriptura est, quod quemque duxerit dimissam, committat adulterium: unde sequitur, matrimonium adhuc durare. Et praeterea haec vox, dimissa, separationem leeti significat, non vinculi coniugalis: Nam quod Deus coniunxit, homo separare non potest. Itaque si mulier adulterij virum conuicescit, potest, iuxta Leges Genevensium, diuortium petere, & alteri nubere, & vice item aliam uxorem ducere. Tanti est ipsius matrimonium, habeturque pro contractu cinisi, a quo licet iterum discedere. Et interim clamat ex superiori loco uxoratus Minister, nos illos esse quos Apostolus voluerit indigitare: quum Nicolaitas Hereticos, & alios matrimonium detestantes, notat. Verum non damnant Ecclesia matrimonium, tanquam rem illicitam, sed cum Apostolo Paulo docet, virginitatem castitatemque magis esse honorabilem. Notanda est praeterea etiam hac in re illorum confusio. Monachorum ad Ecclesiam Catholicam, illorum Religionem relicta, rediuntum coniugia, dissolui posse existimant auctoritate Magistratus, contra expressum Dei verbum. Nam si matrimonium illud est, non potest nisi morte dissolvi. Itaq; hoc ipso tacite confitentur, matrimonium id non esse,